

[Kirkeministeren.]

sen ønsker fuldt Selvstyre — han gør sig ligesom Hr. J. C. Christensen kun skyldig i den lille Fejltagelse at tro, at vi allerede har det —, ønsker det ærede Medlems Partiælde det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt aldeles ikke fuldt kirkeligt Selvstyre. Han udtalte forleden Dag her i Tinget, Spalte 434, følgende:

„Vi er mange her i Danmark, som ønsker kirkeligt Selvstyre“,

— læg nu Mærke til Tilføjelsen —:

„til en vis Grad“

— til en vis Grad. Det giver mig Anledning til at spørge: Hvor mange Grader er der i Kærligheden til kirkeligt Selvstyre indenfor det konservative Folkeparti? Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen mener aabenbart, at han er paa Kogepunktet. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen anses af mange for at være nær ved det, og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Kærlighed er „til en vis Grad“, og han siger med Stolthed, at der er mange „til en vis Grad“. Og jeg hørte med Forbavselse, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mente, at ogsaa jeg i hvert Fald for et Aars Tid siden hørte til disse Folk: „til en vis Grad“. Nej, ærede Medlem, jeg er ikke Tilhænger af kirkeligt Selvstyre til en vis Grad, ikke for et Aar siden og ikke nu. Jeg har sammen med mine Meningsfæller i det kirkelige Udvalg foreslaaet helt og fuldt Selvstyre for Folkekirken, og det ønsker jeg fremdeles. Naar det gaar noget langsomt med det kirkelige Udvalgs Arbejde, er det, fordi vi har saa mange af disse „til en vis Grad“s Folk. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde endvidere, at jeg skulde have sagt i min Tale i Viborg i Sommer, at Menighedsraadsudgifterne var steget fra 8½ Million til 13 Mill. Kr. i Tiden fra 1922 til nu. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at den kirkelige Ligning udenfor København og Frederiksberg fra 1920 indtil nu er steget fra 8½ Mill. Kr. til 13 Mill. Kr. Jeg har allerede gjort Rede for, at Kirkeskatten i de sidste Aar er steget fra 2 Mill. Kr. i 1926 til 3½ Mill. Kr. i Aar, samt at den i de nærmeste Aar sandsynligvis vil komme til at ligge omkring 4 Mill. Kr. eller højere, hvis Kornpriserne falder, men jeg skal gerne paa den Foranledning, som det ærede Medlem har givet, oplyse, at Kirkeskatten, altsaa det, der paalignes til Præsternes Lønninger til Supplering af de gamle Lønningsmidler, i 1920—21 var 3 Mill. Kr., i 1921—22 4 Mill. Kr., i 1922—23 3 Mill. Kr., i 1923—24 3 Mill. Kr., i 1924—25 2½ Mill. Kr., i 1925—26 2 Mill. Kr., ligesaa i 1926—27, i 1927—28

3 Mill. Kr., i 1928—29 3½ Mill. Kr. og i Aar ligeledes 3½ Mill. Kr. De lokale kirkelige Udgifter — altsaa stadig udenfor Hovedstaden — var i de samme Aar 5 811 000 Kr., 6 409 000 Kr., 7 337 000 Kr., 7 364 000 Kr., 8 381 000 Kr. og 9 652 000 Kr. i 1925—26. Efter 1926 har jeg ikke nogen Oplysninger om denne Del af Ligningen, følgelig kan jeg heller ikke give det ærede Medlem nogen Oplysning om, hvilke Beløb der af de samlede Lokaludgifter medgaar til Lønninger af de ikke-gejstlige Personer ved Kirkerne.

Det ærede Medlem antydede i sin Tale, at det var disse Tjenestemænds Lønninger, jeg sigtede til, naar jeg i min Tale i Viborg opfordrede Menighedsraadene til Sparsommelighed. Jeg tror, det er en meget dristig Slutning for at bruge et mildt Udtryk, naar det ærede Medlem opfatter en almindelig Opfordring til Menighedsraadene om at vise Sparsommelighed som særlig rettet paa at nedsætte Lønningerne til det underordnede Personale ved Kirkerne, det er noget, der nærmer sig en hel Del til Insinuation, og jeg vil haabe, at den Maade af argumentere paa, som det ærede Medlem brugte i sin Jomfrutale her i Tinget, ikke skal være normgivende for hans videre Optræden paa Rigsdagen. Jeg skal nævne Kendsgerningerne: Da min Forgænger Bruun-Rasmussen foreslog at forhøje Præstelønningerne med over ½ Mill. Kr., foreslog han samtidig betydelige Førringelser for Graverne ved Kirkerne i Hovedstaden og fik disse Førringelser gennemført ved Hjælp af det Flertal, han havde i dette Ting.

Jeg skal blot til Slutning tilføje, at selv om den økonomiske Situation i Folkekirken er vanskelig for Øjeblikket, da der saa godt som er slaaet Bom for Udsigten til at indføre Besparelser, vil jeg alligevel bede den Befolkning, som staar indenfor Folkekirken, og det er jo de 97 pCt. af Landets samlede Befolkning, ikke af den Grund at forlade Folkekirken, men at være med til at gøre, hvad der staar i deres Magt, for at bringe ordnede Forhold og mere Sparsommelighed ind i den økonomiske Forvaltning af den. Jeg skal i den Tid, der forundes mig at staa i Spidsen for dens Ledelse, gøre alt, hvad jeg formaar, i saa Henseende med tilbørligt Hensyn til alle Sider.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fris-Skotte): Spørgsmaalet om Statsbanernes Takster og Statsbanernes Forrentning har været fremdraget af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, ganske vist ikke med særdeles mange Ord,